

**Postní 1. ned A – 1.3.2020 Čekatelé - Žitý a nežitý vztah - Gn 2,7-9 a 3,1-7  
- Řím 5,12-19 - Mt 4, 1-11**

Z široké palety námětů k zamyšlení, která nám nabízí dnešní liturgie slova, se zkusme zaměřit na dva momenty, nebo lépe řečeno na kontrast dvou protichůdných momentů. Na kontrast mezi podlehnutím pokušiteli, které nám zachycuje první kniha Mojžíšova, a vítězstvím nad ním, jak je nám předloženo ve čtvrté kapitole Matoušova evangelia.

V prvním čtení se setkáváme s taktikou pokušení a svádění člověka, která je skutečně ďábelsky dovedná, rafinovaná a zákeřná. Pokušitel se nejdříve ptá: „*Řekl skutečně Bůh: Nejezte ze žádného stromu v zahradě?*“ Nehorázně se pokouší člověka zmást podsunutou lží a nenápadně vzbudit obraz Boha, despoty, který všechno zakazuje, nic člověku nedopřeje, k ničemu ho nepustí, jen jej omezuje.

Poté, co žena uvádí věci na správnou míru, vyrukuje pokušitel s další lží, zakamuflovanou tím, že se mu Boha podaří vylíčit jako lháře. „*Ne, nezemřete. Naopak, Bůh ví, že kdybyste z něho jedli, otevřou se vaše oči a budete jako Bůh poznávat dobro i zlo.*“

Pokušiteli se daří budít dojem, že Bůh člověku nedává všechno, co by mu mohl dát a že tudíž pro člověka nechce to nejlepší. Pokušiteli se daří podstrčit člověku obraz Boha jako despotického lháře, kterému se vlastně ani věřit nedá. Tudíž se člověk musí zařídít podle svého, musí se spolehnout sám na sebe a vzít si to, co by mu právem mělo patřit. Pokušiteli se podařilo vrazit klín do vztahu mezi člověkem a Bohem.

Hřích člověka zde nemůžeme chápat jen v relacích přestoupení nějakého zákazu, ale je třeba jej vnímat v hlubší rovině vztahu. Člověk už Bohu nevěří, přestal v něj věřit. Jeho hřích by se dal označit jako „nevíra“. Absence víry, absence vztahu.

Irský jezuita, Michael Paul Gallagher to vyjádřil slovy: *Hřích je nežitý vztah. Nejde o to, že jsem klesl pod tíhou nějaké „chyby“, ale že jsem nechal „klesnout“ přítele.* (M.P.G., Čestně o víře, str. 61)

Přesný opak nežitého vztahu můžeme vnímat v evangeliu v Ježíšově vítězství nad pokušitelem. Zde se projevuje jeho živý a žitý vztah s Otcem, jeho jednota s ním v lásce. Z Ježíšových odpovědí je patrné, že tuto jednotu žádné pokušení nemůže nabolovat.

Tento Ježíšův žitý vztah k Otci je povzbuzením pro naši víru, povzbuzením také pro naši katechumenku Violu, která za několik okamžiků bude zařazena mezi čekatele křtu a na své cestě víry se přiblíží přijetí iniciačních svátostí o velikonocích.

Naše víra, naše důvěra v Boha může být pevná, může růst, pokud máme ochotu vnímat to vše, co nám Bůh ve své lásce dává, číst jeho vzkazy, které jsou napsány všude kolem nás i v nás, pokud dovedeme žasnout nad jeho dílem a děkovat za ně, pokud si nacházíme čas k tomu, abychom jednoduše byli s Bohem, byli v jeho přítomnosti.